

UZASADNIENIE

P. C. w pozwie z dnia 10 października 2016r., skierowanym przeciwko TUZ Towarzystwu (...) w W., wniósł o:

1. zasądzenie kwoty 80.000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu,
2. zasądzenie kwoty 282,24 zł tytułem odszkodowania za koszty leczenia z ustawowymi odsetkami jw.,
3. zasądzenie kwoty 1642,85 zł tytułem utraconych dochodów z ustawowymi odsetkami jw.,
4. ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość z tytułu pogorszenia stanu zdrowia powoda w związku z wypadkiem z dnia 17 listopada 2015r,
5. zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Roszczenia pozwu powód wywodzi ze skutków wypadku drogowego z dnia 17 listopada 2015r., w wyniku którego doznał bardzo poważnego złamania lewego podudzia. Za skutki wypadku odpowiedzialność odszkodowawczą ponosi pozwany.

(pozew k. 2 – 3)

Postanowieniem z dnia 14 października 2016r. Sąd zwolnił powoda od kosztów sądowych w całości. (postanowienie k. 32)

Odpis pozwu został doręczony pozwanemu w dniu 28 listopada 2016r.

(potwierdzenie odbioru k. 281)

Pozwany w odpowiedzi na pozew z dnia 15 listopada 2016r. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany zakwestionował roszczenia powoda zarówno co do zasady, jak i wysokości, przyznając jednocześnie, że wypłacił powodowi w toku likwidacji szkody zadośćuczynienie w wysokości 1.500 zł. Dochodzone przez powoda zadośćuczynienie jest zawyżone. Co do odszkodowania z tytułu utraconych dochodów oraz kosztów leczenia, roszczenia te nie zostały udowodnione.

(pismo procesowe k. 126 – 129)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powód w dniu 17 listopada 2015r. w Ł. uczestniczył w wypadku drogowym. Sprawca wypadku – kierujący samochodem osobowym marki F. (...) został uznany za winnego występkę z art. 177 § 1 KK prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 29 kwietnia 2016r. w sprawie VII K 44/16. Posiadacz samochodu osobowego miał zawartą umowę ubezpieczenia OC z pozwanym ubezpieczycielem.

(niesporne, wyrok w kopercie na k. 167)

Sprawca wypadku potrafił powoda jadącego rowerem. Z miejsca wypadku powód został przewieziony do Szpitala im. (...) w Ł., gdzie rozpoznano złamanie kostek lewego podudzia typu D.. Następnego dnia wykonano operacyjne zestawienie odłamów oraz zespolenie kostek i więzozrostu łącznikami metalowymi, zeszyto rozerwane więzadło trójgraniaste. Kończynę po zabiegu unieruchomiono w opatrunku gipsowym podudziowo-stopowym. Przebieg pooperacyjny był niepowikłany i w dniu 20 listopada 2015r. wypisano powoda do domu z zaleceniem bezwzględego zakazu obciążania operowanej kończyny. Gips zdjęto powodowi po sześciu tygodniach. Do 10 maja 2016r. powód

przebywał na zwolnieniu lekarskim. W dniu 3 października 2016r. usunięto powodowi metal z wygojonego złamania kostek goleni. Okres hospitalizacji 3 - 5 października 2016r. Wypis do domu z zaleceniem oszczędzania kończyny przez okres trzech tygodni. W dniu 20 października 2016r. zdjęto powodowi szwy z rany pooperacyjnej.

Powód przez okres pierwszych trzech miesięcy po operacji chodził o kulach bez obciążania operowanej kończyny. Po tym okresie, do połowy kwietnia 2016r. powód zaczął stopniowo obciążać lewą stopę z asekuracją jednej kuli. Powód nadal odczuwa okresowe bóle lewego stawu skokowego, nasilające się po przeciążeniu, dłuższym chodzeniu oraz na zmianę pogody. W wyniku przeciążenia prawej kończyny dolnej, odczuwa okresowo pobolewanie w tej kończynie.

W wyniku wypadku, za który odpowiedzialność ponosi pozwany, powód doznał złamania kostek lewej goleni z rozerwaniem więzozrostu piszczelowo-strzałkowego i więzadła trójgraniastego z bocznym podwichnięciem w stawie skokowym górnym, tj. 10% trwałego uszczerbku na zdrowiu. Cierpienia fizyczne powoda były znaczne i związane były z bólem towarzyszącym złamaniu oraz zabiegom operacyjnym.

Wypadek spowodował u powoda utrudnienia w wykonywaniu cięższych czynności, dźwiganiu ciężarów.

Co do rokowań na przyszłość, należy wziąć pod uwagę możliwość rozwoju procesu zwyrodnieniowego stawu skokowego z uwagi na śródstawowy charakter złamania oraz często wynikające z tego uszkodzenia chrząstki stawowej.

(opinia biegłego lekarza ortopedy J. F. k. 199 – 201)

Powód w dniu 23 maja 2017r. doznał urazu skrętnego prawej stopy. Wypadek ten nie przyczynił się do zwiększenia niesprawności lewej kończyny dolnej i uraz z maja 2017r. nie oznacza, że nastąpił u powoda proces zwyrodnieniowy kończyny dolnej lewej.

(protokół powypadkowy k. 227 – 228,

opinia uzupełniająca biegłego jw. k. 244 – 245)

Z psychiatrycznego punktu widzenia, powód na skutek wypadku z dnia 17 listopada 2015r. nie doznał uszczerbku na zdrowiu.

(opinia biegłej lekarz psychiatry A. R. k. 258 – 269)

Powód w chwili wypadku pracował w Domu Pomocy Społecznej w Ł. przy ul. (...). Przebywał nieprzerwanie na zwolnieniu lekarskim od dnia 17 listopada 2015r. do dnia 10 maja 2016r. Ostatnią premię uznaniową w wysokości 120 zł powód otrzymał w grudniu 2015r. Nie otrzymał dwóch premii uznaniowych (2 x 120 zł = 240 zł) wypłaconych w lutym i czerwcu, w związku z przebywaniem na zwolnieniu lekarskim. Pracownicy (...) otrzymali w kwietniu 2016r. podwyżkę pensji z wyrównaniem od stycznia 2016r. Kwota podwyżki dla powoda wyniosła 192 zł miesięcznie, jednakże w związku z długotrwałą chorobą nie otrzymał wyrównania wysokości 768 zł, tj. za okres styczeń - kwiecień 2016r. (192 zł x 4). Na skutek choroby w okresie 17 listopada 2015r. - 31 grudnia 2015r., powód otrzymał dodatkowe wynagrodzenie roczne za 2015r. pomniejszone o 284,24 zł.

(zaświadczenie k. 36)

Na kolejnym zwolnieniu lekarskim przebywał powód w okresie 3 października 2016r. - 1 grudnia 2016r. w związku z usunięciem metalu z wygojonego złamania kostek goleni oraz usunięciem szwów.

(opinia biegłego lekarza ortopedy jw. k. 199)

W związku z obrażeniami doznanyymi w wyniku wypadku, powód poniósł koszty w łącznej wysokości 177,05 zł, obejmujące zakupu kuli łokciowej (70 zł), środków opatrunkowych i leków (83,19 zł) oraz dojazdu taksówką związane z leczeniem (23,86 zł).

(faktury k. 24 – 26, paragony k. 38)

Powód chwili wypadku miał 54 lata, był zdrowy. Po opuszczeniu szpitala poruszał się wyłącznie o kulach, w pierwszym okresie po wypadku nie wychodził z domu. W codziennym funkcjonowaniu pomagała mu żona. Nadal odczuwa bóle operowanej kończyny. Boi się jeździć rowerem, nie może chodzić na dłuższych dystansach, bowiem zaczyna odczuwać dolegliwości bólowe i kuleje. Z trudem chodzi po schodach. Gospodarstwo domowe prowadzi z żoną, która zarabia ponad 2.000 zł netto miesięcznie. Powód wrócił do pracy w (...), zarabia około 2.100 zł netto miesięcznie. Koszty utrzymania mieszkania wraz z mediami wynoszą około 1.000 zł miesięcznie. Na leczenie wydaje z żoną rocznie około 550 zł miesięcznie.

(zeznania świadka M. C., e-protokół k. 190 – 191,

zeznania powoda, e-protokół k. 279 – 280)

Powód zgłosił szkodę pozwanemu w piśmie z dnia 4 października 2016r., które zostało doręczono pozwanemu w dniu 11 października 2016r. Wniósł o wypłatę zadośćuczynienia w wysokości 80.000 zł oraz odszkodowania obejmującego koszty leków, środków opatrunkowych i dojazdów do szpitala w wysokości 263,09 zł. W zgłoszeniu szkody powołał się na wyrok skazujący sprawcę wypadku za przestępstwo z art. 177 § 1 KK .

(zgłoszenie szkody k. 146 – 147,

potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia szkody k. 44)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo co do zasady jest usprawiedliwione, aczkolwiek roszczenia pozwu są wygórowane.

Kwestionowanie przez pozwanego zasady odpowiedzialności jest całkowicie niezrozumiałe, zwłaszcza że powód już w zgłoszeniu szkody powołał się na wyrok skazujący sprawcę szkody, wydany w postępowaniu karnym, za przestępstwo z art. 177 § 1 KK, a po myśli art. 11 KPC, Sąd był związany ustaleniami tego wyroku, a jednocześnie pozwany nie kwestionował okoliczności, że posiadacz samochodu osobowego, którym kierował w chwili wypadku sprawca, miał zawartą z pozwanym umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC.

Pozwany ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą na podstawie art. 822 § 1 KC w zw. z art. 436 § 1 KC.

Należność z tytułu zadośćuczynienia za krzywdę (art. 445 § 1 KC) winna być w takim stopniu „odpowiednia”, aby poszkodowany za jej pomocą mógł zatrzeć lub co najmniej złagodzić odczucie krzywdy i odzyskać równowagę psychiczną (por. uchwałę SN z dnia 8 grudnia 1973r., III CZP 37/73, OSNCP 1974/9/145) a priorytetową funkcją tej instytucji jest funkcja kompensacyjna (por. m.in. wyrok SN z dnia 10 marca 2005r., IV CSK 80/05, OSNC 2006/10/175).

Zadośćuczynienie winno mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości, a więc prognozy na przyszłość (por. wyrok SN z dnia 3 lutego 2000r., I CKN 969/98, Lex nr 50824).

Podkreślić trzeba, że mierzenie krzywdy wyłącznie stopniem uszczerbku na zdrowiu stanowiłoby niedopuszczalne uproszczenie, nieznanające oparcia w treści art. 445 § 1 KC (np. wyrok SN z dnia 9 listopada 2007r., V CSK 245/07, OSNC-ZD 2008, nr 4, poz. 95, wyrok SN z dnia 28 czerwca 2005r., I CK 7/05, Lex nr 153254).

W orzecznictwie powszechnie przyjmuje się, że ocena rozmiaru krzywdy wymaga uwzględnienia nasilenia cierpień, długotrwałości choroby, rozmiaru kalectwa, trwałości następstw zdarzenia oraz konsekwencji uszczerbku na zdrowiu w dziedzinie życia osobistego i społecznego (por. m.in. wyrok SN z dnia 10 czerwca 1999r., w sprawie II UKN 681/98, OSNP 2000, nr 16, poz. 626).

Skutki wypadku dotknęły powoda, który w chwili wypadku miał 53 lata, a więc był mężczyzną w wieku średnim, nie miał żadnych dolegliwości w obrębie narządów ruchu, był w pełni sprawny, a na skutek wypadku dwukrotnie był hospitalizowany, cierpienia fizyczne były znacznego stopnia, narażony był na niedogodności związane z gipsowym unieruchomieniem chorej kończyny, przez długi okres musiał się poruszać o kulach, doznał 10 % trwałego uszczerbku na zdrowiu z ortopedycznego punktu widzenia, ma blizny pooperacyjne, nadal odczuwa skutki wypadku i nie powrócił do pełnej sprawności, zaś rokowania są niepewne.

Uwzględniając powyższe okoliczności oraz przedstawione dyrektywy orzekania w sprawach o zadośćuczynienie, Sąd uznał, że zadośćuczynienie adekwatne do krzywdy powoda wynosi 30.000 zł, a zważywszy że pozwany wypłacił z tego tytułu 1.500 zł, zasądzone na rzecz powoda dopłatę zadośćuczynienia w wysokości 28.500 zł (30.000 zł – 1.500 zł).

Kwota zadośćuczynienia nie może stanowić sumy symbolicznej, musi bowiem przedstawiać realną wartość (por. m.in wyrok SA w Łodzi z dnia 7 września 2012r., I A Ca 640/12) i dyrektywę tę realizuje zadośćuczynienie w wysokości 30.000 zł.

Żądanie dopłaty zadośćuczynienia ponad zasądzoną kwotę, jaką rażąco wygórowane, Sąd oddalił.

Zgodnie z art. 444 §1 KC, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Wbrew wywiadowi pozwanego, powód wykazał, że na skutek uszkodzenia ciała w wyniku wypadku, za który odpowiedzialność ponosi pozwany, poniósł szkodę majątkową.

Wydatki na zakup kuli łokciowej, środków opatrunkowych i leków oraz związane z dojazdami do szpitala w łącznej wysokości 177,05 zł stanowią szkodę powoda i zostały zasądzone w punkcie 1. podpunkt „b” sentencji wyroku

Powód żądał zwrotu tylko tych wydatków, co do których złożył rachunki i paragony fiskalne, natomiast przeoczył, że te same sumy, za te same artykuły, udokumentował zarówno fakturami, jaki paragonami z tych samych dni (2 x 44,49 zł + 2 x 38,70 zł – 20 listopada i 21 listopada 2015r.), co oznacza, że luty że kwoty 38,70 zł + 44,49 zł powód bezzasadnie dwukrotnie zsumował (k. 31, 25, 26) w związku z czym powództwo w zakresie kwoty ponad kwotę 177,05 zł Sąd oddalił.

Zgodnie z art. 361 § KC, naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym obejmuje również korzyści, które poszkodowany mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Powód wykazał, że gdyby nie doznał obrażeń w wyniku wypadku, uzyskałby wyższe dochody ze stosunku pracy, a niższe dochody wynikały z przebywania powoda na zwolnieniu lekarskim po wypadku.

Z zaświadczenia z zakładu pracy powoda wynika dokładna wysokość szkody z tego tytułu, tj. 1.292,04 zł, którą to kwotę Sąd zasądził w punkcie 1., podpunkt „c” sentencji wyroku. Żądanie zasądzenia kwoty wyższej, jako nieudowodnione, Sąd oddalił.

Skoro pozwany otrzymał zgłoszenie szkody w dniu 11 października 2016r., to o odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 zw. z art. 817 § 1 KC od dnia następnego po upływie ustawowego 30-dniowego terminu do spełnienia świadczenia, tj. od dnia 12 listopada 2016r., co dotyczy odsetek od zadośćuczynienia oraz odszkodowania za koszty leczenia, jako że tylko te świadczenia zostały objęte zgłoszeniem szkody.

O odsetkach od zasądzonego odszkodowania za utracone dochody orzeczono na podstawie art. 481 w zw. z art 455 KC od dnia, w którym doręczono pozwanemu odpis pozwu, uznając że pozew stanowił wezwanie dłużnika do spełnienia świadczenia.

Żądanie zasądzenia odsetek „od dnia wniesienia pozwu”, tj. od dnia 10 października 2016r. Sąd oddalił, jako że w dacie tej świadczenia objęte pozewem nie były jeszcze – jak wyjaśniono wyżej – wymagalne.

Stanowisko pozwanego co do daty początkowej biegu odsetek nie zasługuje na aprobatę – jest anachroniczne i sprzeczne z linią orzecznictwa sądów powszechnych oraz Sadu Najwyższego.

Powód nadal odczuwa skutki wypadku, rokowania na przyszłość z medycznego punktu widzenia są niepewne, zatem na podstawie art. 189 KPC Sąd orzekł jak w punkcie 2. sentencji wyroku (por. uchwałę SN z dnia 24 marca 2009r., III CZP 2/09, Mon. Prawniczy (...), s. 951-953).

Powód wygrał sprawę w około 36 %, zatem po myśli art. 100 zdanie 1. KPC powinien zwrócić pozwanemu część kosztów procesu; biorąc jednak pod uwagę trudną sytuację materialną powoda, Sąd na podstawie art. 102 KPC nie obciążył go tymi kosztami, jak też nieuiszczonymi kosztami sądowymi od oddalonej części powództwa.

Na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. obciążono pozwanego nieuiszczonymi kosztami sądowymi od uwzględnionej części powództwa, tj. w 36 % (koszty te obejmują opłatę od pozwu + należność za przedstawienie dokumentacji medycznej + wynagrodzenia biegłych).

Z/

Doręczyć odpis wyroku z uzasa dnieniem zgodnie z wnioskiem.